

A BRIEF STUDY OF
THE HISTORY OF THE NATIONAL
LANGUAGE

by

SYED NASIR bin ISMAIL
Director
Dewan Bahasa dan Pustaka

Published by

DEWAN BAHASA DAN PUSTAKA
Kementerian Pelajaran
Persekutuan Tanah Melayu

1959

A BRIEF STUDY OF THE HISTORY OF THE NATIONAL LANGUAGE

Like other independent countries in the world which have their own national language, the Federation of Malaya too has already had its own national language that has been approved and accepted even before independence was achieved. The national language of the Federation of Malaya is no other than the Malay language. As such the Malay language is no longer a language confined only to Malaysians of Malay origin but it has become the language of all the citizens of the Federation of Malaya irrespective of whether they are of Chinese, Indian, Eurasian or any other descent.

Let us study the history of the development and progress of the Malay language, our national language—a development and progress that nearly covered the whole of the Malay Archipelago since several centuries ago.

POSITION OF MALAY LANGUAGE

The position of the Malay language as the national and official language as well as the lingua-franca of all the people who live in Malaya and nearly all those in the Malay Archipelago is only a repetition or a continuation of the history of the people who inhabit this part of the world. The Malay language had achieved greatness at least since the time when the Empire of Seri Wijaya was flourishing, i.e. from the 7th to the 13th century. This was evidenced by the discovery of stone inscriptions at Kota Kapur (Banka Barat) dated

A.D. 686, and also at Karang Brahi (between Jambi and River Musi in Sumatra) which belonged to about the same period as the stone inscription at Kota Kapur. Besides these there were two more stone inscriptions found at Kedukan Bukit and Talang Tuwo (in the Palembang district). The first stone dated A.D. 683 and the second one A.D. 684. Though these stones were written with alphabets of Indian origin but the language used was that of old Malay.

Another stone inscription was also discovered in Java in the Kedu district on the eastern side of Gunung Sundoro. This proved that at the end of the 8th century or at the beginning of the 9th the influence of the Malay language had spread not only in the Sumatran States but also to the middle of Java. Actually there is another more fascinating stone inscription which proved that not only the Malay language but also the Jawi script and the Islamic religion had spread to the East Coast of Malaya i.e. in Trengganu. The stone inscription referred to here is the one dated about A.D. 1303 which was discovered in 1899 in the State of Trengganu, at Sungai Teresat near Kuala Berang, about twenty miles up the Trengganu River. You can see this stone for yourself in the National Museum at Kuala Lumpur.

Thus was the development of the Malay language through several centuries. As it developed, its form and structure began to change from that of the old Malay to a more modern one. During that period, too, the Malay language became not only the everyday language of the society then but also the language used in customs and traditions which to the Malays of the time had the strength of laws. What I am referring to here is the idiom of the language known as proverb, maxim, saying, adage, etc. All these idioms have not suffered any change in their original

form even to this day. This is due to the perfectness of its structure.

The Malay language rose a step higher with the coming of Islam in the 13th century to Perlak, Pasai and Samudera which now formed parts of the State of Aceh in North Sumatra. The language became more enriched and progressive.

The relation between the inhabitants of those places with the Muslim Missionaries from Arabia, Persia and India brought many changes and much progress into the Malay language, especially in the field of literature. This was particularly so with the adoption of the Jawi script which originated from that of the Arabs. From that time onwards the Malay language in Jawi script became more widespread and was taught in almost the whole of the Malay Archipelago.

MELAKA PERIOD

The Malay language progressed further during the time when the Malay Kingdom of Melaka was at its height. All government services and administration were conducted in Malay; so, too, were the commercial dealings between the foreign merchants and the Malay people. The translation of foreign literature into Malay enhanced the development and progress of the Malay language. Unfortunately we cannot put forward concrete proofs regarding the progress of the literary works, official documents or other papers of the period of the Malay Kingdom of Melaka because they were either lost or destroyed when Melaka was conquered. However, a little evidence is available, for mentions were made of the existence of such classics as Hikayat Muhammad Ali

Hanafiah and Hikayat Amir Hamzah before the Portuguese attacked Melaka. There is also the inscription on the tombstones of Sultan Mansor Shah which is being kept in the museum in Melaka. All the treasures that can be used as a proof of the ability of the Malay people of that era were destroyed in a tragic incident as told in the book "Malaya And Its History" written by Sir Richard Winstedt. It was stated that, "Six bronze bars from some Malay royal grave d'Albuquerque chose for his own tomb. Jewellery and brocaded howdahs and gold-plated palanquins he would have presented to his King Manuel and Queen Maria, along with women embroiderers and many young girls and youths of noble family; but lions and palanquins and embroiderers, all were lost in the wreck of the Flor de La Mar off Sumatra."

When the Malay kingdom of Melaka was conquered by the Portuguese in 1511 the development of the Malay language which had already spread successfully throughout almost the whole of the Malay Archipelago, continued especially in the State of Aceh. Actually when Aceh was at the height of its power i.e. from the beginning to the middle of the 17th century the Malay language reached its zenith. Many Malay literary works of a high standard were written during that period. Several evidences can be presented to prove that the Malay language was used in official business, particularly in correspondence. Even when writing to foreign dignitaries and rulers the King of Aceh made use of Malay and the Jawi script.

PROOF OF ITS WIDE USAGE

As a proof of this, there are several old letters written in Jawi collected and kept in the library of the University of Leiden, in Holland.

Among the letters mentioned there is a very interesting one, that is the letter from the Sultan of Aceh to King James I of England. The letter did not only reveal the originality and beauty of the Malay Language but its content also showed clearly the fairness and sincerity of the Sultan of Aceh in his dealings with foreigners who wished to trade in his country. Their life and property were always guarded and looked after.

What I have told you just now can be taken as a proof of how the Malay language had been used in official correspondence and business nearly throughout the whole of the Malay Archipelago, about three centuries ago.

BEGINNING OF ITS SET-BACK

But with the advent of foreign colonial powers into the Malay Archipelago the status of the Malay language began to decline. The languages of the colonial nation replaced Malay as the principal language, especially in official matters. However, it is most difficult to eradicate a language; the same was applicable to the Malay language. Though its progress and importance were no longer the same as it had before the coming of the imperialists yet it continued to have a gradual development, particularly through literary works.

It is very difficult to provide a concrete evidence of the extent of the good literary works of the period. This is caused by the sad disaster when the ship "Fame" caught fire. The "Fame" then had on board all sorts of valuable treasures that had been collected by Sir Stamford Raffles, including many Malay literary works which he wanted to take to England.

According to the information given in the book of Munshi Abdullah besides the unbound books and the loose manuscripts which filled three leather cases, each about six feet long, there were about three hundred bound books of Malay literature—prose and poetry—on board the "Fame" when it was destroyed by fire. In addition to these there were three or four boxes containing Javanese, Balinese and Bugis letters and books, among which were some written on palmyra-leaves.

With the establishment of the first Malay school in Singapore about a hundred years ago and also the Malay Teachers Training Colleges in Singapore, Melaka, Matang (Perak) and then at Tanjong Malim there was a better prospect for the development of the Malay language. But because of the policy and its application to the Malay schools and colleges followed an educational system directed towards the fulfilment of the wishes and interests of the Government then, the Malay language did not receive the encouragement and treatment accorded to the English language in the English schools. Due to this the value and status of the Malay language declined to a very low position when compared to the English language. Such was the degrading state of the Malay language before this country achieved its independence comparing with the high regard and status it held about three centuries ago when it was the official and national language and lingua-franca of the inhabitants of nearly the whole of the Malay Archipelago.

UNDENIABLE RIGHT

It is really difficult for any group to obstruct the undeniable right of the Malay language to become the national language of the country, because I have explained earlier

the Malay language had for centuries past been the lingua-franca of almost the whole of the Malay Archipelago. Besides, the Malay language is the lingua-franca of all the different communities living in Malaya. They have used it in all spheres of life and through it they have been able to understand one another. All these factors are potent reasons why the Malay language should be and is the most suitable language to be the national language of this country.

The proof that Malay has been the lingua-franca of the area is shown by the interest put into the language by foreign nationalities who had something to do with the Malays then. From the 15th century onwards, word-lists and dictionaries compiled in Chinese, Italian, Dutch and Latin, by their respective nationalities, had appeared. Merchants and missionaries found them useful.

Thus it is in keeping with the verdict of history that Malay is considered as the national language.

YANG QUEE YEE
 45 YUK TONG AVE
 SINGAPORE 21

کاجین ریفسکی

سجارد بهاس کبھمان

سبھکیمان نگارا؟ مردیکا بقلاین دالم دنیا این؟ ماسیغ؟
 مقربانی بهاسی کبھمان سندیری، مک دمکنله جوک نگارا
 فرسکتوان تانیملايو نله سدیاد مقربانی بهاسی کبھمان
 سندیری بعتله دنریماء دصحن دان داعتراف دری سمعجق
 کمردیکائن بلوم نرجافی لائی۔ بهاسی کبھمان بائی فرسکتوان
 تانیملايو ایت نالاین لائی درقد بیاسی ملايو مک دنن حال
 بقدمکین برارنیله بهوا بهاسی ملايو ایت برکن لائی برهسفسه
 سیائی بهاسی بعترخاسی بائی اوتوغ تانیملايو کنورنن بقسا
 ملايو سهاج، بهکن نله منجادی بیاسی سندیری بائی سموم
 وراک نگارا فرسکتوان تانیملايو نیدق کیرا دری کنورنن
 چیناء اندیام نصرانی اتو اف جوا کنورنن بقلاین؟

ماربسه کیت کساجی سجارد بهاسی ملايو بایت بهاسی
 کبھمان کیت برهوسغ دنن البران فرکبھمان دان کسهاجوانن
 یغ همفیرا ملیفونی سلورده گوگرسن فولو ملايو دری سمعجق
 بیراف فرورن بعتله لالو.

طرف بهاسی ملايو

کسدودفکن طرف بیاسی ملايو سیائی بهاسی کبھمان۔
 بهاسی رسمی دان بهاسی قرانتاران (lingua franca) بائی
 رعبه دری سکل قوم یغ مندیا می تانیملايو، بهکن همفیرا
 سلورده کفرلوان ملايو، اباله سیائی اولائن اتو لنجورنن دالم
 البران سجارد بقسا یغ مندیا می عالم بهماکین این۔ کساگولن

بهاسن ملايو دافسه كبت او رسول مكدو غان دري سمنجق
 زمان كڙوښن ايسه فابو سوي و بچاي ادري قرون كڙو چه سده مني
 قرون كڙو چه باس. الاسن بر كڙوښان ابن توري قتي قد بانو
 برسور د سفرت بغلله د جو مفاي د كرت كافر ابشكا يازده
 بر تاريخ ت. م. 686. دمكين چو كڙو بانو برسور د كاريغ براهي
 انتشارا جهمي دشن سوي مومي سمه ترا. بيغ كيرا. برسومات
 دشن تاريخ بانو برسور د كرت كافر ايت چو كڙو. سلاين
 دري ايت دوا براه لاني بانو برسور د ايت د كڙو كڙو چه
 دان نالغ نور ادالم د ابره فابم بيغ. تاريخن اباله ت. م. 683
 دان 684. بانو برسور د بغر سوره ايت سمه كڙوښون بر تو ايس
 دشن چو د فاهه بچراه. دل دري اند با تملافي بهاسن بهد كڙوښان
 اباله بهاسن ملايو كڙوښو.

د فراه چواو فون اد چو كڙو د جو مفاي سهواه بانو برسور د
 بسايت د د ابره كڙو سياسي ته پور كڙو نغ سمه نډو رو. اين
 مېو قتي كڙو بهرا قد بها كڙو اخر قرون كڙو لافن افر قون بها كڙو
 ادل قرون كڙو مېوان فغاره بهاسن ملايو سوره بر كڙو بيغ بو كڙو
 سواج دنگري. دالم قڙو سمه ترا به كڙو توري كڙو فراه
 چواو. سمه كڙو هن اد سهواه بسايز برسور د بغلله آه مڙو بيغ
 قرهانين گران دشن ادالمه توري قتي بهرا بو كڙو سواج بهاسن
 ملايو. به كڙو نو ايسن چاري دان او كلام اسلام قله بر كڙو بيغ دفتني
 تيمور نانه ملايو اين. بايت دنگري توري كڙو بانو برسور د بيغ
 ساي سمه نكن اين اباله بانو برسور د بهر تاريخ ليه كڙو
 ت. م. 1303 بغلله د جو مفاي دنگري توري كڙو كيرا. دالم ت. م.
 1899 دسوي توري د كڙو كڙو الا براه. سچاره دوا قڙو بانو
 كڙو سوي توري كڙو بانو اين بولسه دسفي كڙو سمه دڙي
 د ميوزيوم كڙوښان كڙو الا د فراه.

دمكڙو قڙو كڙو بهاسن ملايو ايت علازي دي براه
 قرون سمه پيل مېواو فراه بهان دالم بنتوق دان سوسمنن
 دسمنجق زمان ايت دشن براه بهه در قد بنتوق چسارا بهاسن

ملايو ڪونو ڪفد اليران يڦلبه بهارو . دستخج ايدران زمان
 ايت چرڪ بهاسي ملايو تله سماكين برتمبه بوکن سهاج
 انتوق ڪڙونان فرڪاولن هيدروف هاري؟ دالم ڪالشن مشارڪه
 بهڪن جوڪت دالم ڪنشتوان عاده يڦبوله داومقمان سبالي
 اوندغ؟ باني اورغ ملايو قد زمان يڦتله لالوه سگل يڦ ساي
 سبرتنڪن اين اداله ترڪندوغ دالم ڪرياهن؟ بهاسي دري جنيسرا
 يڦدنمان ڪر بيلانغ، فغانسه، بيدالن، فراومقمان، بهاسين
 ڪر بهاسي دان سباليين، سموان ايت تباد براوبه بنتوق
 اصلين هڻڪ ڪهاري اين اوله تله سهقرن سوسنن.

بهاسي ملايو تله منيڻڪه ڪفد سوات تيفڪانن يڦلبه ماجو
 دان ليه لڪف دڦن ڪدانغن اوڪام اسلام يڦغ مولاهي برتافق
 دالم ڪرون مسيحي، فرتمان سڪالي دڦرلق، فاسي دان سمودر
 يڦغ سڪارغ اين منجادي بهاكين؟ نڪري اچيه دستمرا اونارا.

فرهوبغن انق؟ نڪري ترسيوه دڦن قشميڦغ؟ اوڪام، اسلام
 دري تانه عرب، فرسي، انديا بايق مياوا ڪراوباهن دان
 ڪماجران ڪفد بهاسي ملايو تراوتام سڪالي دالم لاقن
 ڪسوسستران، استميوا دڦن ترچيفنان حروف جياوي يڦغ
 براصل دري حروف عرب ايت، مولاهي دري زمان ايت
 ماڪين برڪمبغه بهاسي ملايو دڦن حروف جياوي ايت داچرڪن
 همڦيرا؟ ڪسلوره ڪڦولوان ملايو اين.

زمان ملاڪه

بهاسي ملايو تله منيڻڪه ڪفد سوات تيفڪانن يڦلبه تيفڪي
 لائي قد زمان ڪاڙوڦن ڪراچان ملاڪه دالم اوروسن ڪمرينتاهن
 انو فرندبيران تيدق اداق بهاسي لاهين يڦدڪونان ملينڪن
 بهاسي ملايو دمڪين جوڪت دالم اوروسن فردالسن انتارا
 سوداڪر؟ لوار دڦن انق؟ نڪري، اوسيا، منترجههڪن حاصل؟
 سستران يڦغسا اسپغ ڪبهاسي ملايو تله منمبهڪن لائي سوپون.

فرکمانان دان کماجوان بهاس ملايو. تنافي سالغن تيدق
 دافة دکموکان بوقتي؟ بيغ جلس برکنان کماجوان حاصل؟
 سسترا؟ سورت؟ برکنان اوروسن؟ رسمي اتو سباکين قد
 زمان کراجان ملايو ملاک دهولوه کران تله هيلغ اتو مونه قد
 ماس کجانوهن کراجان ملاک؟ هان سدیکه بوقتي يقبوله
 دکموکان اباله نام؟ حکايه يقترچيفتا قد زمان ايت سقرت
 حکايه محمد علي حنفيه دان حکايه امير حمزه يقاد ترسيوه
 روايتن قد ماس سلوم برلاکو فراستيو سرائن قوتوکيس
 ايت؟ دمکين چوک سورتن يقتردافة قد باتو نيسن سلطان
 منصور شاه يقاد ترسيمن دالم ميوزيوم ملاک سکارغ. سکل
 خزانه يقبوله دجادين بوقتي بناف کهنداين اورغ ملايو قد
 زمان ايت تله مونه دالم فراستيو بيغ مپديهن؟ بابت
 سقرت يقترچاينه دالم بوکو "Malaya And its History" کارين
 سر ريچد وينستيد (Sir Richard Winstedt) ترجماهن ايه
 کورغ بگيني:

"6 فانوغ کسفا کمبر سيقا يقنله دامبيل اوله
 d'Albuquerque درقد بيراف مقام راج تله دفيليهن اونتوق
 چيرتن سنديري. فلپالي انيکا فرمات سرت رتک يقبرسولم
 دان فلکين يقکامن بيغ هندي دفرسمبهکنن کقد راجن کيغ
 منوئيل (King Manuel) سرت سورين کورين ماريا (Queen
 Maria) برسام؟ دشن اورغ؟ فرمفوان بيغ فندي سولم مپولم
 دان رامس انق؟ مودا دان کساديس؟ بيغ بقااون؟ تنافي سکل
 فانوغ سيقا رتک دان فلگن سرت نوکغ؟ سولم ايت سموان
 مونه نکلن دشن کافل فلور دي لامر (Flor de la Mar) دکه
 قني ستره."

کجانوهن کراجان ملايو ملاک اوله لفلوان فرنوکيس دالم
 ت.م. 1511 ايت؟ تيدقله مپاوا کس بيغ مروسقن اتو قون
 مپيکن کموندوران کقد بهاس ملايو؛ مالهن بهاس ايت
 تروسس برکس بيغ ماجو همفير؟ کسوره کسفلوان ملايو اين

تراو نام سکالی دنکری اچیه۔ سسنگوهن فد زمان کراجان
 اچیه منبککة کفرنجق کبیرانن یایت مولای در فد فرمولانن
 هتک کفرنگاهن قرون مسیحی بقک 17 ایتوله بهاس ملابو
 تله منموه ی زمان کمیلن۔ حاصل ۲ کوسسمران ملابو یغ
 تیغکی موتون بایق تله ترجیفتا فد زمان ایت، دان اد بیراف
 کنراهن یقبوله دکموکان اونتوق ممبوقتیکن بهوا بهاس ملابو
 تله دکونانک دالم واروسن ۲ رسمی، استیمپوا قول اوروسن
 سورة مہوره هتک فراوتوسن سورت دشن قمبیرا بهکن راج
 نگر ی اسبغ فون راج اچیه فد زمان ایت مکتونساکن بهاس
 ملابو دان حروف جاوی۔

بوقتی کبیرانن

سبائی بوقتی دافه دکموکان بیراف فوجق سورت ۲
 لام نولیسن جاوی یغ ترکمقول دان ترسیمن ددالم فرستکان
 یونیسر سیتی دلیدین، نگر ی هولند۔

داننارا سورت ۲ یغ ترسبوت ایت یغ مناریق قرهانی
 تراوتمان سکالی ایاله سورت درقد سلطان اچیه کلد کیغ
 جیمس | افکلند، ایت، سورت ایت بوکن سهاج مننجوقکن
 کاصلین دان کانداهن بهاس ملابون بهکن کندوشن ایت
 جلس ممبری ففرنین بناف عادل دان اخلاسن راج اچیه ایت
 ترهادف بقا لوار یغ هندق برنیاک دالم نگرین، کلامتن
 جیوادان هرت بندا مریک اداله سنیاس دجاک دان
 دفرلیندوشی۔

سکل یغنه سایی سبوتکن ناد ی ایاله سبائی ممبوقتیکن
 بناف بهاس ملابو ایت تله دکونانک دالم اوروسن ۲ رسمی
 اوله همبیرا سلوره کقولوان ملابو، یایت فد زمان لبه تیگ
 قرون یغ تله لالو۔

مولا ترهالغ كماجوانن

بهاس ملايو نسله مولاہي مورم موترون دري سمنجق
 کواسن ۲ لوار برتافق معواسای فمرنتاهن نگرسي ۲ دکفواوان
 ملايو ابنه بهاس بشا فمرنته نله مغمبيل کدودقکن یغ اوتام
 مگنتيکن تمغه بهاس ملايو تراوتمان دالم اوروسن ۲ رسمي
 دالم قد ایتفون، فرکارا هندق مفاقوسکن سوات بهاس
 ایت ميمغ تيدق موده: دمکينله بهاس ملايو ایت سقکيفون
 كماجوان دان کاوتمانن تيدق لائی سفرت قد زمان سيلوم
 کداتقن کواسن ۲ لوار ایت، نتافي تروسن جوکک برکمبغ دغن
 فرلاهن ۲ دان الت فرکمباغن ایت تراوتام سکالي اباله منروسي
 کوسمتران، انتوق منرفکنس براف بايق حاصل ۲ سترایغ
 تيشکي موتون نله ترچيفتا دسمنجغ زمان ایت، اداله سوات
 فرکارا یغ تيدق دافه جوکک هندق دبوقتيکن دغن صحم حال
 ابن اباله دسيپکن اوله سوات فراسنيوا یغ ميديپکن بایت
 دغن ترپاکرن کفل "Fame" یغيرمواة برباکي خزانه یغ
 دکومفواکن اوله سرستمفور درافلن ترماسوقله بيراف
 بايق حاصل ۲ ستراملايو یغ هندق دباوان کافکلند.

منوره کنراغن منشي عبدالله دالم حکايتن بهوا حاصل ۲
 سترایغقله موسنه برسام ۲ کفل "Fame" ایت اباله کتاب ۲،
 حکايت ۲ دان شعير ۲ ملايو یغيرجلد سهاج اد کيرا ۲ 300 بوادم
 لاین درقد یقبلوم برجلدم یغ برچراي ۲، برکولغ دان برهلي ۲،
 سکلان ایت فنوه تيک برهه فني کرليت فنجغ ۲ سدق،
 سلايسن دري ایت اد تيک امغه فني لائی یغيرايي دغن
 سورت ۲ دان کتاب ۲ جاوام بسالي دان بوکيس، دانتاران یغ
 برتوايس انس داون لوتنر.

دغن ترديرين سکوله ملايو یغفرتسام دسيغافورا کيرا ۲
 100 تاهرين یغلالوم دمکين جوکک مکتب ۲ ملايو دسيغافورام
 دملادم دمانغ - فیرق دان کمدينن دنجوغماليم مک برتمبهله
 هراقن انتوق كماجوان بهاس ملايو ایت، اکنتتافي اوله

کران اوروسن ۲ دان داسر یقد جالتکن برکنان دغن سکوله ۲
 سرت مکتب ۲ ملايو قد ماسی یقلار اباله مشیوت بنتوق
 چورق قرانوران قلاجران بائی منوهی کهندق ۲ دان کفتیقن ۲
 قیهق کسراجان دماسی ایت مک کران ایتوله بهاسن ملايو
 نیاد مندافه کالقمن دان لابانن سبائین یغ قاترت دبری انتوق
 نماجوکن دان منیعکیکن درجتن سقرت یقتله دلاکوکن کانس
 بهاسن اشکریس دالم سکوله ۲ اشکریس مک کران ایت جاديله
 نیلاین دان موتو بهاسن ملايو تله مروسوت کفد تیغکاتن یغ
 امة رنده جک دیند یفکن دغن بهاسن اشکریس دمکینله
 رندهن نیلاین بهاسن ملايو ایت قد ماسی نکری این بلوم
 مردیکام یایت جک دیندیفکن دغن کتیمکیکن نیلای دان درجتن
 سبائی بهاسن رسمی بهاسن کیشان دان بهاسن قرانتاران
 بائی قندودق ۲ همغیر دسلوره کفرلوان ملايو کیرا ۲ تیگ قرون
 لیه دهلوه

حق مطلق

سفقوهن میغ سوکر بائی مان ۲ قیهق میفکل حق
 مطلق بهاسن ملايو ایت درقد منجادی بهاسن کیشان نکری
 این کران سبکیمان تله ساي هورایکن تادی بهوا بهاسن
 ملايو ایت سوده دری سممنجق زمان برزمان لائی منجادی
 بهاسن قرانتاران همغیر دسلوره کفرلوان ملايو بهکن بهاسن
 ملايو ایت سدیا منجادی بهاسن قرانتاران دالم کالقمن رعیه
 دری سکل قوم یغ مندیا می تانه سممنجوغ این دان تله
 سدیا دان دافه دکوناکن سبائی الة انتوق قرهوبغن دان
 سالیغ فخرتین انتارا سکل کولقمن رعیه دری بربائی قوم
 دالم سکل لاقمن مک سکل ان این اداله منجادی الاسن یغ
 قواة بهوا بهاسن ملايو سوده سلاقمن منجادی بهاسن کیشان
 نکارا کیت این

بربائی ۲ بغا لاین یقاد مغویسای قرهوبغن دغن اورغ ۲

ملايو قد زمان ايت تله مقمبيل برت برکتان بهاسن ايت؛ دان
کچندروغن مریکتیت بولیهله دالکف سیاکي بوقتي یغ بهاسن
ملايو ایت تله قون داکوهی منجادی بهاسن فرانتاران الیقکوا
فرنگا، دکاواسن ابن. مولای دري قرون 15 تله تربیة
بیراف حاصیل چیفتان مریک مثنای بهاسن ایت؛ بروق
سناری؟ فرکتان دان قاموس؟ دالم بهاسن چینا، ایتالی؟
بلندا دان لاتین، یغ سموان دسوسن اوله بقما؟ ایت
سندیری، سناری؟ دان قاموس؟ مریکتیت امه برکون
کقد سوداگر؟ دان قبیار؟ اوکام.

مک دغن ادا بوقتي؟ یغ سفوت این؛ میمغ سوده
سواي بنرله؛ مقیکو قنتوتن سجاره، یغ بهاسن ملايو ایت
دجادیکن بهاسن کبشان.